

புரிசூழிர்

அண்ண சொல்வது :

அருமைச்சங்கோதாரங்களே!

சில வருடங்களின்முன் பால்ரிமூர் பட்டணத்தில் ஓர் யூதகுலத்தவனின் மகன் கடும் வியாதியாயிருந்தான். அந்தபூத வின் சினேகிதனுன் ஓர் கத்தோவிக்கன் அந்தமகனை அவனுடையபிதா வெகு வாய் நேசித்தானென்று அறிவான். அவனுடைய சுகசேமத்திற்காக மன்று மூப்படி சில துறவிகளுக்கு எழுதினான்.

அவர்கள் மன்றுடியது மாத்திரமல்ல, மடத்துத்தாயார் அத் தகப்பனுக்கோர் கடிதமெழுதிக் கடவுளில் நம்பிக்கை வைத்து மன்றுமூப்படி ஆறுதல் கூறி னான்.

இந்தக்கடிதங் கிடைத்த பொழுது அவனைச் சினேகிதனேருவன் சந்திக்க வந்தான். உரையாடவின்போது தான் நிரீச்சரவாதி, கடவுளை விசுவசியாத வன் என்றான்.

“நீர் கடவுள் விசுவாசம் அற்றவர் தானு? ஒருகாலம் வரும். உமக்கு அருமையான ஒருவர் வியாதியாய்க் கிடக்கும் போது, இந்த நிரீச்சரவாதத்தை விட்டு, கடவுளைக் கையெடுக்குங் காலம் சீக்கிரம் வரும்,” என்றார் யூதர் நண்பருக்கு.

சென்ற வாரத்தைப்பற்றிச் சுற்றே சிந்தித்துப் பாருங்கள். கடவுளை, அவருடைய உதவியைத் தேடினேமென்பதற்கு ஏதேனும் அத்தாட்சியுண்டா?

பேர்போன விஞ்ஞானியான நியூற் றன் ஓர்நாள் ஓர்மரத்தின் கீழ் படுத்

திருந்தராம். இருக்கும்பொழுது அந்த மரத்திலிருந்து ஓர் பழம்விழுந்தது. அப்பழம் விழுந்ததிலிருந்து ஆராய்ச்சி செய்து பூமியின் மையக் கவர்ச்சியினால் பொருட்கள் கீழே விழுகின்றன என்று கண்டறிந்தாராம்.

அவர் விஞ்ஞானி, விஞ்ஞான முறையாய்ச் சிந்தித்தார். விசுவாசமுள்ள ஒரு வன் அதில்கடவுளுடைய சிருட்டிப்பின் ஞானத்தைக்கண்டு கடவுளை நினைந்திருப்பான். நாம், நித்திரை குழும்பி விட்டதே யென்று முறைறுத்திருப்போம். எங்கள் மனப்போக்கு அப்படியானதா மிருந்தால் உங்களைச் சுற்றிப்பாருங்கள். விசுவாசம் உங்களுக்குக் கடவுளைக்காட்டும்.

உங்கள் அன்புள்ள,
அண்ண.

—: விகடம் :—

விருந்தாளி :— நான் ரொம்ப முக்கியமானவ எப்பா! உன்னேவிடு.

வாயிற் காப்போன் :— என்னஜூயா, கதை விடுறியே! பார்த்தால் பரதேசிமாதிரி....

விருந்தாளி :— கல்யாணப் பெண் னி ன் அப்பா பின்னே எப்படி இருப்பான்.

ஓ ஓ ஓ

ஒருகுமாஸ்தா :— பஸ் கிடைக்காமல் நடந்தேவந்தேன் என்கிறீர்; சீக்கிரமாய் ஆபிசுக்கு வந்துவிட்டாரே.

இன்னொரு குமாஸ்தா :— ஆமாம், காலுக்குச் செருப்புக் கிடையாது. வெய்யிலோ கொடுத்துது. ஏன் சீக்கிரமாய் வர மாட்டேன்.

பெற்றேர் பாக்கியம்

“ஓரே மகனை ஒவியமாய் வளர்த்துப் படிக்கவைத்ததன் பலன் இதுதானு? படிப்பு முடிந்ததும் பெரிய உத்தியோகம் பார்ப்பானென்று எண்ணினேன். குழம்பவரிசை சிதைந்து போகாதபடி நல்லஇடத்தில் பெண்பார்த்துக் கலியானம் செய்வானென்று எண்ணினேன். ஆனால், இப்படிச்செய்து விட்டானே! என்னிடம் ஒருவர்த்தைகூடச் சொல்லாமல் போய்விட்டானே!” என்று விசனமூடன் கூறினார் ஆரோக்கியம். கணவனின் கவலைக்குக் காரணமறியாத



அன்னம்மாள் ஓடிவந்து அவரதுகையிலிருந்த கடிதத்தைவாங்கி வாசித்ததும் “இந்தச் சுவாமிமார்கள் எப்படியோ என் ஏகமகனை மயக்கித் தங்கள் பக்கம் இழுத்துக் கொண்டார்கள். அன்றைக்கே சொன்னேன், கொலேஜாக்கு அனுப்பக்கூடாதென்று. கேட்க மாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இனிஎன்ன செய்வது. ஓரேயோரு வழிதான். நோராகப்போய்ப்பெரியசுவாமியாரிடம் சொல்லி மகனைவிட்டுக்கு அனுப்பி வாக்கிலேவண்டுவான்று கண்டிப்பாய்க்

கேட்கவேண்டியது என்று கணவனிடம் சொன்னான்.

ஆரோக்கியமும் அவ்வாறேமகனைவீட்டுக்கு அழைத்துவரச் சுகலாற்பாடுகளும் செய்தார். சுந்தரம் ஒன்றுக்கும் இசைய வில்லை. கடவுளின் அழைத்தலை வேண்டாமென்று தள்ளிப்போட்டு வீட்டுக்கு வர ஒருபோதும் இனங்க மாட்டேன் என்று ஓரேயடியாய் மறுத்துவிட்டான்.

மகன் ஒன்றுக்கும் இனங்காததைக் கண்டதும் ஆரோக்கியமும் அன்னம்மாளும் எல்லையில்லா ஏக்கங்கொண்டனர். ஓரேமகனைப் பறிகொடுத்துவிட்டு வேறு வழியில்லையென்று கவலைகொண்டனர். வருடங்கள்பல உருண்டோடினா. மாதம் ஒருமுறை அருமைமகன் கடிதமீழுது வது வழக்கம். கடிதத்தைக் கண்டதும் அவர்கள் கவலை அதிகரித்து வந்ததே யொழிய அவர்கள் சிறிதும் அதனால் ஆறுதலடையவில்லை. எந்த நேரமும் மகனைப்பற்றிச் சிந்தித்து, சிந்தித்து, மகனேடு கூடப்படித்த மற்றப்பிள்ளைகள் கலியானம் செய்து வாழ்வதைக் கண்டு, பெற்றேர்கள்மனம் மேலும்மேலும் மகன்ஏக்கத்தால் குழியிது.

கடைசியாக ஆரோக்கியம் “அருமை மகனே! நீ இன்னும் சிறிதுதாமதித்தால் நாங்களிருவரும் இறந்துவிடுவது நிச்சயம். உன் கல்மனதை மாற்றி உடனே புறப்பட்டு வந்தால்தான் எங்களை உயிருடன் காண்பாய்; இன்றேல் எங்கள் பின்த்தைத்தான் காண்பாய் என்று எழுதினார்.

கடிதத்தை எழுதித்தபாலில் போட்டதும் ஆரோக்கியம் துக்கத்துடன் வீட்டில் உட்கார்ந்திருந்தார். தபால்காரன் ஒருகடிதத்தை நீட்டினான். கடிதத்தை வாசித்தார்.

அன்பான அப்பா,

நான் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த நாள் வந்துவிட்டது. அன்னள் என் வாழ்க்கையின் மாபெரும் நாளாகும். நவம்பர் 21-ம் தேதி நான் குருப்பட்டம் பெறப்போகும் நாள். தாங்களும், அம்மாவும் அவசியம் இங்கு வரவேண்டியது. என்குருப் பட்டத்தைப் பார்க்கும்பாக்கியம் உங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. எனக்கு அளவில்லாத ஆனந்தத் தை மூட்டுகிறது.

இப்படிக்குப் பிரியமகன்
சுந்தரம்.

என்று எழுதியிருந்தது. “ஆரோக்கியத்தின்மகன் சுந்தரம் குருப்பட்டாபி வேஷகம் பெறப்போகிறாம்” என்ற சங்கதி ஊர்முழுவதும் பரவியது. ஒரே பின்னையைக் கடவுளுக்குக் கொடுத்து விட்டர்கள். இப்போது குருவானவராகிப் பூசைவைக்கும் பாக்கியத்தை நீங்கள் கண்ணரக்காண்பீர்கள். ஆகா, இந்தப்பாக்கியம் எங்களுக்குக்கொடுத்து வைக்கவில்லையே என்று ஊரவர் பெற்ற ரேர்களை வாழ்த்தியதும் ஆரோக்கியமும், அன்னம்மாளும் அடைந்த ஆனந்தத்தை அளவிட்டுக் கூறமுடியாது. கவலைகாற்றுய்ப்பறந்தது. புத்துயிர் பெற்றனர். மகனைப்பார்க்கும் ஆவல் அவர்கள் முகத்தில் களையைத்தெளித்தது. ஊர்முழுவதும் தங்கள்மகனைப்பற்றிப் பேசுவதைக்கேட்டதும் அவர்கள் மனதுமாறியது. மகன்குருவானவரானதும் தங்களுக்குக் கடவுளின் ஆசிர்வாதம் எவ்வளவோ கிடைக்குமென்றும் நினைத்துப் பிரயாணத்துக்குத் தயார் செய்ய ஆரம்பித்தனர்.

மேரி தேரோசா றீற்று,
கலவன் பாடசாலை,
முன்னக்கரை.

கேவ வாக்கு

: ஜெயம் :

வானம் நீல நிறமாயும்
வாழ்வுப் பாதைகள் மலராயும்
நானும் திகழும் என்றெங்கள்
நாயன் வாக்குத் தரவில்லை.

மழை இல்லாமற் குரியனும்
மனப்புயல் அற்ற சாந்தியையும்
துயர் கவவாத மகிழ்ச்சியையும்
தாயோன் வாக்குத் தரவில்லை.

பார வேலை வேதனையும்
பாவக் கொடுமைச் சோதனையும்
நேர மாட்டா தென்றெங்கள்
நிமலன் வாக்குத் தரவில்லை.

கொடிய துன்பம் துரிதங்கள்
கொல்லும் கவலைச் சுமைகளுமே
அடைய மாட்டோ மென்றெங்கள்
அமலன் வாக்குத் தரவில்லை.

இறவா தொளிரும் அன்புடனே
என்றும் அழியாக கருணையையும்
குறையா அருளின் கொடைகளையும்
கோமான் வாக்குத் தந்துள்ளார்.

சோதனை களிலே ஆதரவும்
சோதி ஓளியும் தைரியழும்
வேதனை களிலே ஆறுதலும்
விமலன் வாக்குத் தந்துள்ளார்.

கேள்விக்குப் பதில் :

(1) ஜென்னர். (2) அலெக்சான்டர் பிளெ மின். (3) சக்தி:— ஒளி, காந்தம், உஷ்ணம், மின்சாரம். பொருட்கள்:— கல், மரம், காற்று, நீர். (4) ஏழு.

உங்கள் விவுயதானங்களை மேல்வரும் முகவரிக்கு அனுப்புங்கள் :

“அன்னு”, சுஞ்சுசையைப்பர் தாபனம்,
கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பானம்.

ஒத்தம் கூத்தோலிக்கன்

வணக்கத்துக்குரிய
குரு சூசைப்பிள்ளை கூறுகின்றார்

அவன் பெயர் அமிர்தநாதன். அழகான பெயர். ஆனால், அவன்னார் அல்ல ஹறும் அனதை. அவனை இவ்வளவு காலமும் ஆதரித்துக் காப்பாற்றினேன். ஆனால், எனக்கு வேறுமிசாம் பார்க்கும் படி உத்தரவு கிடைத்தது. அன்று

அமிர்தநாதன் : குருவே, தாங்கள் ஏன் விசனமா யிருக்கிறீர்கள்?

குரு : தம்பி விசனமொன்றுமில்லை. என்னுடன் இவ்வளவு காலமும் இருந்தாய். ஆனால், நாளைநான் வேறிடத்திற்கு மீசாம் பார்க்கப் போகிறேன், நீ என்னதான் செய்வாயோ?

அமிர்தநாதன் : குருவே, தாங்கள் கூறிய புத்திமதிகளை மறப்பேனு! எனது சகோதரர் போன்று, எனக்குத் தேவையானவைகளை நான் கேட்காமலே தந்துதவி, என்னைப் பராமரித்துள்ளீர்கள். அதனை மறக்கமுடியுமா குருவே, மரியன் ஜையை மறவாதே, செபம் சொல்வதை மறவாதே என்று கூறியது மட்டுமன்றித் தங்களுடனே என்னையும் செபிக்கக்கூச்சம் பழக்கிய உன்னத பழக்கத்தை மறப்பேனு! தங்களது உதவியால் வளர்க்கப் பட்ட என்றுடம்பிலே உறுதியும், உரமும் உண்டு. நான் உழைத்து உண்பேன். எனதருமைக் குருவே விசனமுறேல்.

குரு : சரிதம்பி, நான்போகிறேன். நீர் நல்ல ஒழுக்க முடையவனுகத் திகழ்வீர் என்பது தெரியும். தேவன் உம்மை ஆசிர்வதிப்பாராக!

அன்று பிரிந்த அமிர்தநாதனை, ஜங்குரடங்களாகியும் காணவில்லையே.

அவன் எங்குசென்றாலே. அவனை அவருளிலே தேடியும் காணேனே. அமிர்தநாதன் உத்தமனாக விளங்குவான்னன் பது திண்ணைம். ஓர் இந்துசமயத்தவன் வந்துளிற்கிறான். ஏதோ கூறவந்துள்ளான் போவிருக்கிறது.

(தொடரும்)

எனது ஆசை

தரணி யெங்கும் சென்று நானும் சமயத் தொண்டு செய்து பரம பிதாவின் பாதம் கண்டு பணிந்து வாழ ஆசை

இறைவன் பாத பூசை செய்யும் இனிய குரவர் தம்மை இறைஞ்சி வின்றவர் அறைந்தசொல்லை ஏற்று நடக்க ஆசை

கள்ள மனத்தர் தொடர்பு நீக்கி கடவுள் மேலே யாசை உள்ள வெள்ளை மனத்தர் தம்மின் உறவு கொள்ள ஆசை

ச. சாமிநாதர்,
வதிரி, ரே. க. பாடசாலை.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

1. என் பொருட்கள் பூமியை நோக்கி விழுகின்றன?
2. எவரெஸ்ட் சிகரத்தின் உயரம் யாது?
3. முதன் முதல் எப்பாகையில் கதை வெளியாயிற்று?
4. மரியாவின் சேனை எந்கரத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது?
5. கடைசிப் போசனம் என்னும் சித்திரத்தைத் தீட்டியவர் யார்?
6. யானைகள் கூட்டங் கூட்டமாகத் திரியும். அப்போது ஒவ்வொரு கூட்டத்துக்கும் முன்சென்று வழி காட்டும் யானை ஆனு, பெண்ணை?